

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til miljøministeren [om rent og urensset drikkevand].

Af Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Forespørgslen anmeldt 24/1 2002).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Hvad vil regeringen gøre for at styrke politiet?«

Af Jann Sjursen (KRF), Bodil Kornbek (KRF), Ole M. Nielsen (KRF) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 6/12 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/12 2001).

Begrundelse

Jann Sjursen (KRF):

Politiet er en utrolig vigtig samfundsinstitution. Politiet skal være med til at sikre, at lov og orden kan opretholdes, at vi forebygger og forhindrer forbrydelser, politiet skal efterforske og opklare de forbrydelser, der bliver begået. Politiet er en del af anklagemyndigheden, og politiet har også mange serviceopgaver over for borgerne.

Politiet er naturligvis præget af den tid, som det er en del af, og derfor har politiet også i de seneste par år fået tillagt en hel del nye opgaver. Vi skal senere i dag diskutere en terrorpakke, som også har betydning for politiet og dets muligheder for at efterforske kriminalitet og terrorisme.

Vi skal i Danmark senere i år være vært ved adskillige EU-møder, især EU-topmøder, som kræver politiets indsats. Vi diskuterer it-kriminalitet, handel med kvinder, handel med narko og handel med hash. Røckerkrigen har lagt beslag på politiets ressourcer, vold og bande-kriminalitet ligestå.

Det stiller meget store krav til politiet, og vi har alle en forventning om, at politiet kan leve op til de krav, vi fra politisk hold stiller, og de forventninger og krav, som befolkningen med rette må have til politiet.

Politiet lever også langt hen ad vejen op til de forventninger, vi har. Men vi i Folketinget har, og regeringen har, først og fremmest ansvar for, at politiet får de nødvendige ressourcer, der gør, at man kan klare opgaverne på tilfredsstillende vis.

Politiets virksomhed baserer sig i dag på det politiforlig, som er blevet indgået for perioden 2000-2003, et forlig, der blev indgået mellem SF, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Centrum-Demokraterne.

Kl. 10.05

I det forlig er der mange gode intentioner, bl.a. det, at man vil sikre mere nærpolti, som allerede nu viser sig at kunne blive noget, vi kan gøre mere brug af fremover. Men der er også gjort negative erfaringer på baggrund af det politiforlig, der i sin tid blev indgået, og som har betydet, at politiet må prioritere behårdt.

Der er i dag sager, der ikke bliver efterforsket, men henlagt, vi oplever i dag også et efter Kristeligt Folkepartis opfattelse mangelfuldt beredskab, som gør, at man i yderområderne i Danmark ikke får en tilfredsstillende dækning med de ydelser, man kunne forvente af politiet. Og det er ikke politiets skyld, det er vores ansvar her i Folketinget.

Selv om befolkningens tillid til politiet fortsat er stor og med rette, ja, så skrider troen og tilliden til Danmark som et retssamfund, hvis ikke ordensmagten har mulighed for at håndhæve loven og sikre, at straffelovsovertrædelser får konsekvenser. Det er uacceptabelt. Vi skylder både befolkningen og politiet, at der bliver skabt mere sammenhæng mellem mål og midler, at politiet bliver styrket. Alene den kæmpe overarbejds-pukkel, som politiet skubber foran sig i dag, fortæller, at den er gruelig gal.

Kristeligt Folkeparti mener, at det er tid til forandring for politiet, og det er faktisk baggrunden for, at vi har stillet denne forespørgsel til regeringen ved justitsministeren i dag, og vi ser frem til, hvad justitsministeren har at berette med hensyn til, om det nu også er tid til forandring, når det gælder politiet, eller om alt er ved det gamle.

Besvarelse

Justitsministeren (Lene Espersen):

Lad mig begynde med at slå fast, at regeringen lægger stor vægt på at sikre et effektivt og et vel fungerende politi. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i regeringspartierne har bekymret os meget om, hvorvidt politiet har de rammer, som er nødvendige for at møde den nye tids udfordringer: Formandskabet i EU, som bliver en meget betydelig opgave, indsatsen mod terror i konsekvensen af begivenhederne i USA sidste år, forebyggelse af vold og sikring af borgernes trykthed i hverdagen, internationaliseringen og udviklingen på it-området for blot at nævne nogle af de store opgaver, som politiet skal løse i disse år.

Her et par måneder efter regeringsdannelsen er det en glæde for mig at kunne sige, at det indblik, jeg selv på denne relativt korte tid har fået af politiet, tegner et meget positivt billede af en moderne og en stærk politistyrke, som der de senere år er gjort meget for at ruste til at klare vores moderne danske samfundsbehov.

Jeg skal i det følgende opridse hovedtrækkene i det billede: For det første politiets flerårsaftale. Politiets økonomi i årene 2000-2003 er som bekendt lagt fast i den flerårsaftale, som den tidligere regering indgik med et bredt flertal i Folketinget i forbindelse med finansloven for 2000.

Flerårsaftalen sikrer politiet faste økonomiske rammer og opstiller samtidig nogle overordnede indholdsmæssige mål for politiets arbejde. Det trykthedsskabende og forebyggende arbejde skal i centrum, nærpolitiet skal styrkes, og der skal gøres en særlig indsats mod bl.a. volds- og bandekriminalitet samt it-kriminalitet.

Ud over at de faste økonomiske rammer giver aftalen også politiet en forøgelse af de bevillinger, som bl.a. har gjort det muligt at give politistyrken et tiltrængt løft. Der er ansat flere polititjenestemænd, og det vil for alvor begynde at slå igennem i de kommende år, efterhånden som de nyansatte færdiggør deres uddannelse på politiskolen. Hertil kommer, at rigspolitiet som led i udmøntningen af aftalen har iværksat en omfattende omstillings- og moderniseringsproces. Der skal bruges moderne styringsredskaber, som sikrer, at der er sammenhæng mellem ressourcer, aktiviteter og resultater. Samtidig er der sket en ændret fordeling og prioritering af arbejdsopgaverne. Herved bliver der frigjort ressourcer til de særlig vigtige indsatsområder.

Under flerårsaftalen vil der således løbende blive tilført ekstra personale til de højt prioriterede områder, bl.a. til en styrkelse af nærpolitiet samt volds- og bandeindsatsen. Der er således rigtig mange gode projekter i gang i dansk politi i disse år, og det er klart, at når man gennemfører så stor en omstillingsproces, vil der altid være nogle ting, som lykkes bedre end andre.

Jeg er imidlertid glad for at kunne sige, at langt de fleste projekter kører efter planen, og at det generelt set går rigtig godt for politiet med at leve op til kravene i flerårsaftalen.

Forud for denne forespørgselsdebat har jeg således modtaget en vurdering fra rigspolitiet, som går ud på, at politiet i meget vidt omfang og med meget tilfredsstillende resultater har levet op til kravene i flerårsaftalen, og det er en melding, som jeg er meget tilfreds med.

Kl. 10.10

Terrorindsatsen: Selv om flerårsaftalen som udgangspunkt fastlægger politiets bevillinger i de kommende år, kan der naturligvis støde uforudsete opgaver til, som gør det nødvendigt at tilføre yderligere ressourcer. De tragiske begivenheder i USA den 11. september satte yderligere fokus på nødvendigheden af at slå hårdt ned på terrorisme, også her i Danmark.

Politiets indsats mod terrorisme er øget markant efter den 11. september. Det nødvendiggør en betydelig styrkelse af navnlig efterretnings-tjenesten, og der er som bekendt tilført yderligere ressourcer sidste år til dette formål, og denne linje fortsættes i det finanslovudkast, som regeringen fremlagde i forgårs. Både Politiets Efterretningstjeneste og rigspolitiet i øvrigt samt visse politikredse skal styrkes, såvel ved at der tilføres mere personale og andre personaletyper som ved indførelse af ny og bedre it til understøttelse af efterretningsarbejdet.

Jeg lægger vægt på, at politiets øgede indsats mod terrorisme ikke blot bliver mere af det samme. Verden har ændret sig, og derfor er det også nødvendigt at tage nye midler og metoder i brug. Bl.a. skal der skabes et tættere samarbejde mellem udlændingemyndighederne og indvandrermiljøerne. Samtidig skal PET tilføres nye kompetencer, bl.a. i form af medarbejdere med en samfundsanalytisk baggrund.

Som nævnt forudsætter en så markant forøgelse af indsatsen mod terrorisme, at politiet tilføres yderligere penge. Derfor fik politiet ved et aktstykke sidste år en ekstraordinær bevilling på 50 mio. kr. Samtidig blev politiet i øvrigt tilført 40 mio. kr. til indkøb af udstyr til det EU-

formandskab, som jeg vender tilbage til om et øjeblik.

Regeringen ønsker at videreføre den øgede indsats mod terror i de kommende år, og derfor indeholder regeringens finanslovsforslag også et varigt løft på 60 mio. kr. til politiets bevillinger, penge, som skal bruges til terrorindsatsen.

EU-formandskabet: Set i lyset af erfaringerne fra de seneste EU-topmøder og andre internationale topmøder tegner det til, at EU-formandskabet bliver dansk politis hidtil største opgave. Det er klart, at det bliver en meget stor opgave at sikre en rolig og en ordentlig afvikling af topmøder, statsbesøg m.v. under formandskabet, og det vil trække store vekslers på politiet. Regeringen lægger afgørende vægt på, at der ikke må være økonomiske restriktioner for politiets varetagelse af denne opgave på en tilfredsstillende vis.

Jeg nævnte tidligere, at politiet har fået tilført en ekstrabevilling på 40 mio. kr. til indkøb af sikkerhedsudstyr til brug under EU-formandskabet. Herudover er der på regeringens finanslovsforslag afsat en reserve til dækning bl.a. af politiets udgifter til beredskabsopgaverne i forbindelse med EU-formandskabet, og det er jo af gode grunde endnu ikke muligt at opføre størrelsen af den nødvendige bevilling, da denne i høj grad vil afhænge af trusselsbilledet under formandskabet. Der vil derfor først på et senere tidspunkt blive taget stilling hertil. Men som sagt vil der ikke være økonomiske restriktioner for politiets varetagelse af opgaven.

Det er som bekendt en bærende tanke for regeringen, at vi vil skabe det nødvendige økonomiske rum for en fortsat forbedring af den offentlige service, navnlig på ældreområdet og i sundhedssektoren, samtidig med at vi også fastholder et skattestop. Det nødvendiggør ikke kun en stram budgetdisciplin, men også, at der gennem effektiviseringer skal indhøstes besparelser, således at der kan blive råd til en fortsat højnelse af den offentlige service på disse prioriterede områder.

Og netop politiet friholdes imidlertid på finanslovsforslaget fra de sparekrav, som er udmeldt til stort set alle andre dele af den statslige forvaltning. Det gælder såvel i aftaleperioden som i de efterfølgende BO-år.

Det betyder selvsagt ikke, at politiet ikke skal stræbe efter at arbejde mere effektivt. Navnlig skal politiet, ligesom alle andre statslige myndigheder, løbende søge at billiggøre sin admini-

stration. Det var en grundtanke i flerårsaftalen, og det er også regeringens politik, men det særlige for netop politiet er, at de ressourcer, personalemæssige og økonomiske, som frigøres på denne måde, skal forblive ved politiet. Regeringens finanslovsforslag lægger op til effektiviseringsgevinster på politiets administrative og økonomiske område, der skal bruges til fortsatte forbedringer af den indsats, der relaterer sig til borgerne. Politiets bevillinger beskæres ikke, sådan som det er tilfældet i den øvrige statslige sektor.

Det er klart, at der til politiet, som til alle andre virksomheder, fra forskellig side og fra tid til anden kan fremkomme ønsker eller krav om at kaste sig over nye opgaver eller at prioritere særlige områder, også ud over hvad den løbende effektivisering giver plads til.

Det synes jeg er tanker, som bør indgå i overvejelser om en eventuel ny flerårsaftale, når den gældende flerårsaftale udløber med udgangen af 2003, og jeg vil være indstillet på i den forbindelse, og der er jo egentlig ikke så længe til, at vi når det punkt, at indgå i drøftelser med alle de partier, der er interesseret i gennem en sådan aftale at fastlægge de lange sigtelinjer og en solid, stabil økonomisk ramme for politiets virksomhed.

Kl. 10.15

Størsteparten af de initiativer, som jeg har nævnt i dag, er jo ting, som den tidligere regering iværksatte, og som vi tilsluttede os, mens vi var i opposition. Og jeg vil gerne benytte denne lejlighed til – efter at jeg nu som justitsminister har haft mulighed for at kigge politiet efter i sømmene – at kvittere for den tidligere regerings indsats for dansk politi og for det gode samarbejde i den forbindelse, både over for den tidligere regering og over for de andre partier, som var med.

Nu har vi byttet roller, men som det er fremgået af min tale her i dag, er den nye regering indstillet på at føre den hidtidige linje med et stærkt og effektivt dansk politi videre. Det er derfor, vi giver politiet en særstilling i forhold til den øvrige statslige forvaltning og friholder det for besparelser.

Det er en god tradition, at der gennem brede politiske løsninger skaffes gode og moderne arbejdsforhold for politiet, og jeg håber, at vi også fremover i fællesskab kan fastholde denne samarbejdsvilje om langsigtede og holdbare løsninger for dansk politi.

Forhandling

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil godt sige tak til ministeren for besvarelsen. Jeg vil ikke sige tak for budskabet som sådan, for jeg må indrømme, at Kristeligt Folkeparti havde håbet, at vi med en ny regering, der har lagt vægt på »tid til forandring«, også havde fået en regering, der vil forandre de arbejdsvilkår, hvorunder vores politi må arbejde.

Jeg vil bare sige, at den nye justitsminister lyder præcis som den gamle, og det skal ikke forstås som en cadeau, vil jeg godt sige til ministeren.

Den lovprisning af politiforliget, som vi her har været vidne til, er jo helt grotesk, når man tænker på, hvad Venstre og De Konservative har sagt, før man overtog regeringsmagten, og hvor der også fra de to partiers side og deres ordførere har lydt kraftig kritik af politiforliget, fordi der ikke var den fornødne sammenhæng mellem mål og midler og specielt de økonomiske ressourcer. Jeg synes ærlig talt, det er grotesk at opleve justitsministeren i dag stå her på talerstolen og tale – undskyld udtrykket – florumvundet om politiforliget.

Jeg er klar over, at regeringen er bundet af politiforliget og selvfølgelig vil overholde indgåede aftaler, det er helt reelt. Men det er jo ikke forbudt en regering at tilsige, at man ønsker forhandlinger om at forbedre vilkårene for i det her tilfælde politiet, og opfordre forligspartierne, i det her tilfælde Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet og De Radikale, til, at man genovervejer det forlig, man har indgået. Det er ikke forbudt noget parti i et hvilket som helst indgået forlig.

Ministeren læner sig op ad, at Rigspolitichefen er kommet med en melding, som siger, at det går godt, sagt med mine ord. Og jeg havde nær sagt: Hvad skulle Rigspolitichefen ellers sige? Havde ministeren forventet, at Rigspolitichefen ville komme tilbage med en melding til ministeren om, at det går elendigt? Det er nok for meget at forvente.

Ministeren kunne jo f.eks. have spurgt Politiforbundet og hørt, hvad deres melding er på, om det går så godt, som ministeren lægger op til med hensyn til politiforliget. Så kan jeg forsikre ministeren om, at svaret havde været så ganske anderledes.

Jeg er da enig i, at flerårsaftalens styrke er, at man sikrer politiet nogle faste økonomiske rammer over en længere periode, som man så kan

disponere efter. Men når det så viser sig, at de rammer overhovedet ikke holder i forhold til de ønsker, man har haft ved forligets indgåelse, så er det da tid at justere.

Og der kommer mere personale, siger ministeren, ja tak. Men hvad med den kæmpe overarbejdsbukkel, der allerede er i dag, som er oparbejdet over de seneste år, og som pr. 19. oktober, hvor den tidligere justitsminister svarede mig på et spørgsmål om overarbejdsbukklens omfang, i hvert fald dengang var 137.000 dage, svarende til 610 årsværk, som igen svarer til, hvis man kunne udbetale penge for overarbejde – som jo heller ikke er en løsning i sig selv i øvrigt – 184 mio. kr.

Jeg synes faktisk, det er uanstændigt, at regering og Folketing byder politiet de arbejdsvilkår, som vi gør i dag. Jeg synes også, det er uanstændigt over for en befolkning, som har nogle andre forventninger til politiet end dem, politiet har mulighed for at indfri i dag med de økonomiske rammer, der er til stede.

Kl. 10.20

Jeg anerkender og hilser det da også velkommen, at både den nuværende regering og den tidligere regering har taget hånd om de udfordringer, der melder sig i form af terror, som skal bekæmpes, og som også stiller krav til politiet, og at der er et EU-topmøde m.fl. i vente i næste halvår, som også stiller ekstra krav.

Men terrorvirksomhed og EU-topmøder indgår ikke i det almindelige politiarbejde og angår ikke den almindelige borger. Der er ikke mange danske borgere, der deltager i EU-topmøder, og der er forhåbentlig heller ikke ret mange, der ønsker at deltage i de demonstrationer, som måske kan finde sted ved et EU-topmøde.

Almindelige borgere kræver et forebyggende og et tryghedsskabende politi i deres nærmiljø. De kræver, at de almindelige opgaver, som er hverdag for politiet, bliver løst, og at der er ressourcer til det fra politiets side. Det mener jeg ikke der er i dag. Der har lydt mange alarmklokker på det område, når sager f.eks. bliver henlagt, fordi der ikke er ressourcer til at efterforske dem, når politistationer må lukke kl. 17.00, så borgeren må henvende sig næste dag eller længere væk, hvis der skulle være brug for det.

Det burde føre til, at man genforhandlede politiforliget og skabte muligheder for, at man kunne forbedre beredskabet og efterforskningsindsatsen. På den baggrund vil jeg på Kristeligt Folkepartis vegne og med tilslutning fra Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget hilser med tilfredshed, at politiet med regeringens finanslovsforslag får tildelt flere ressourcer til terrorbekæmpelse og til at løse opgaver i forbindelse med Danmarks varetagelse af EU-formandskabet senere i år. Ekstraordinære situationer kræver naturligvis ekstraordinære bidrag.

Folketinget må imidlertid konstatere, at finanslovsforslaget ikke giver politiet mulighed for at indfri de forventninger, som borgerne med rette har med hensyn til håndhævelse af lov og orden samt varetagelse af politiets kriminalitetsforebyggende og tryghedsskabende virksomhed. Dette er uacceptabelt for såvel borgere som politiet.

Folketinget opfordrer på den baggrund regeringen til

- at løse politiets bemandingsproblemer ved bl.a. at give mulighed for udbetaling af overarbejde og
- at øge antallet af betjente hurtigst muligt, så beredskabet og efterforskningsindsatsen forbedres.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 14).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Jann Sjursen siger, at Kristeligt Folkeparti havde håbet, at den nye regering med justitsministeren i spidsen ville give politiet bedre arbejdsvilkår. Ja, det er jo det, regeringen har gjort.

Er hr. Jann Sjursen ikke nået til side 14 i regeringsgrundlaget, hvor der listes mindst 10 gode forslag, som på en række områder vil frigive snesevis af politifolk til det, der er det vigtige, nemlig at fange forbrydere og opklare kriminalitet? Lad mig bare nævne i stikordsform:

En ny lov om udeblivelsesdomme, så politifolk ikke gang på gang skal sidde og vente hene i retten uden at lave noget, at der nu bliver langt bedre vidneskyttelse og i enkelte tilfælde mulighed for anonyme vidner, så politiet langt hurtigere og med færre mandskabstimer kan opklare alvorlig kriminalitet. Nu bliver det strafbart at flygte, så politiet ikke skal bruge i tusindvis af ekstra timer på at fange de forbrydere, som én gang er fanget, for de bliver siddende i

fængslerne. Nu bliver der skærpede regler for udgang osv. osv. – det står der alt sammen på side 14 – en række forslag, som giver politiet langt, langt bedre midler til at udføre det, der er det vigtige. Er hr. Jann Sjursen slet ikke kommet så langt i regeringsprogrammet?

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jo, det er jeg såmænd, og det er klart, at nogle af de initiativer, som regeringen har tænkt sig at tage, også kunne frigøre nogle ressourcer. Men det er også kommet så langt, som hr. Helge Adam Møller også selv var inde på før valget, at det er ganske uholdbart med den store overarbejds-pukkel, som politiet i dag har oparbejdet, og som ikke kan løses ved nogle enkelte snuptag, som hr. Helge Adam Møller her lagde vægt på.

Hr. Helge Adam Møller sagde jo også før valget, at den overarbejds-pukkel burde udbetales, fordi den dræner politiet for arbejdskraft i forhold til de arbejdsopgaver, der almindeligvis skal løses.

Selvfølger har jeg læst regeringsgrundlaget, og selvfølgelig er jeg enig i, at det vil frigøre nogle ressourcer, men det løser ikke de problemer, som politiet står over for her og nu, og det giver heller ikke det nødvendige rum til politiet til at løse ikke mindst de opgaver af forebyggende og tryghedsskabende art, som vi i hvert fald fra Kristeligt Folkepartis side finder er så vigtige.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er helt klart, at der ikke er noget område i dette samfund, hvad enten det er forsvaret eller politiet eller uddannelsesvæsenet, hvor man kan sige, at man nogen sinde har det optimale. Så skulle vi alle betale 100 pct. i skat.

Hr. Jann Sjursen sagde, at regeringen ikke forbedrer politiets arbejdsvilkår, men jeg kan da garantere, at de forslag, som bliver gennemført, og jeg tror næsten alle sammen også med hr. Jann Sjursens og Kristeligt Folkepartis stemmer – det ville jo rime godt med de holdninger – lagt ovenpå hinanden, frigør ikke blot 10 eller 20, men et trecifret antal politifolk til praktisk politi-arbejde. Det er da et kæmpe skridt i den rigtige retning. Man kunne så have et ønske om at gå endnu længere, men det kræver altså, at der er nogle flere penge. Man kan ikke få alt for de samme penge.

Jeg vil bare godt have en anerkendelse af, at det her er markant bedre end det, der skete under den tidligere regering. Og de her forslag var jo aldrig blevet vedtaget under den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg anerkendte allerede i mit svar tidligere, at det er bedre, men at det er markant bedre, vil jeg tillade mig at kalde noget af en tilsnigelse, hvis ikke ligefrem en overdrivelse fra hr. Helge Adam Møllers side.

Det hjælper jo ikke på, at den overarbejds-pukkel, politiet har i dag, svarer til, at adskillig hundrede mand blev trukket direkte ud af politistyrken og sendt på afspadsering i et års tid. Det er den virkelighed, politiet står over for, og så kan hr. Helge Adam Møller nok så meget sige, at de initiativer, som regeringen har taget, vil føre til forbedringer. Ja, det vil de, men det vil ikke blive markant bedre. Det vil blive bedre, ja.

Hr. Helge Adam Møller sagde selv, at det, der var brug for, og det sagde hr. Helge Adam Møller især før valget, var også en ressourcetilførsel til politiet, en økonomisk indsprøjtning. Der mener jeg, at hr. Helge Adam Møller i dag må erkende, at det er der ikke kommet med finanslovsforslaget, og det betyder, at politiet altså heller ikke får tilført de ressourcer, som i hvert fald hr. Helge Adam Møller før valget ved flere lejligheder gav udtryk for var nødvendige. Det være konstateret, det må hr. Helge Adam Møller også i dag medgive.

Formanden:

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Forudsætningen for et retssamfund er først og fremmest, at der er sikret borgerne bestemte frihedsrettigheder, som magthaverne skal respektere, men magthaverne skal også sikre de lovlydige borgere mod forbrydelser.

Det er statens opgave at sikre, at ro og orden opretholdes, så folk kan gå i fred på gaden, og at forbrydelser kan efterforskes, opklares og pådømmes.

Dertil er det nødvendigt med et moderne og veluddannet politi, hvis overordnede opgaver og magtbeføjelser nøje er fastlagt i lovgivningen.

Vi er så lykkelige i Danmark at kunne sige, at vi har et moderne og veluddannet politi, som

har forstået at tilpasse sig nye tider med nye mål og mangeartede opgaver. Tak til politiet for det.

Politiets retshåndhævelse er en del af et retssamfund, men det er og skal fortsat være et kendetæmmer for dansk politi, at borgeren ikke kun kommer i kontakt med politiet, når borgeren skal anholdes, sigtes for en større forbrydelse eller skrives for en mindre færdselsforseelse. Politiet er og skal fortsat være en del af den kriminalpræventive indsats både ved at være til stede i gadebilledet som tryghedsskabende, men også som en del af den målrettede kriminalpræventive indsats – ikke mindst ved vejledning og undervisning af børn og unge.

Det er vigtigt, at politiet på den ene side kan varetage opgaver såsom at dæmme op for den mere og mere organiserede og rå kriminalitet og på den anden side opretholde den lovlydige borgers tillid til og fortrolighed med politiet. Det er ofte en vanskelig balancegang. En polititjenstemands hverdagsopgaver spænder vidt og kræver hos den enkelte en utrolig spændvidde, som kun de færreste uden for politiet forestiller sig. Også disse krav lever dansk politi op til.

Kl. 10.30

Lovgivningsmagtens opgave er ikke blot gennem lovgivning at fastlægge grænserne for politiets magtbeføjelser på den ene side, men også på den anden side gennem lovgivningen at give politiet de redskaber, der er nødvendige i en verden med stadig grovere og mere grænseoverskridende kriminalitet.

Men det er også vor forpligtelse at sørge for, at de nødvendige økonomiske midler til en passende politistyrke og det fornødne materiel, herunder moderne teknologi, er til stede. Det koster. Og Venstre tilslutter sig og bakker fortsat som regeringsparti op om det politiforlig, som blev indgået under den tidligere justitsminister, hr. Frank Jensen.

Allerede dengang da vi forhandlede det politiforlig – uden Kristeligt Folkeparti desværre – gav vi udtryk for, at vi gerne så, at politiet blev tilført flere økonomiske midler, bl.a. med henblik på at få en noget større politistyrke og en hurtigere udvikling af ny teknologi og løsning af nye opgaver. Vi bakkede derfor også straks op om tilførsel af yderligere midler til politiet, som blev aftalt sidste år. Det er vigtigt at understrege, at disse ekstra bevillinger videreføres på den finanslov, VK-regeringen netop har fremsat, og på kommende finanslove.

Dertil er det vigtigt at gøre opmærksom på, at regeringen trods besparelser på en lang række

områder i den offentlige sektor har friholdt politiet for nedskæringer, men altså tværtimod viderefører de aftalte ekstravæbninger, som justitsministeren har redegjort for.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Venstres folketingsgruppe gerne havde set, at politiet var blevet tilført yderligere midler nu gennem en ny aftale med forligspartierne. Ikke mindst er vi meget opmærksomme på, at problemet med den store overarbejdspekkel må og skal løses.

Vi bakker imidlertid op om den finanslov, der er fremsat, hvor det overordnede mål har været at leve op til valgløfterne om på den ene side at indføre et skattestop og på den anden side at løfte velfærdsstaten, ikke mindst på sygehusområdet. Andre sektorer har måttet tåle ganske mærkbare besparelser, men det har været afgørende for Venstre, at politiet blev friholdt for besparelser og får fuld kompensation for den yderligere byrde, som EU-formandskabet vil være.

Til slut skal jeg sige, at vi ønsker fortsat gennem et bredt samarbejde her i Folketinget at videreudvikle moderniseringen og omstillingen i dansk politi og skabe holdbare og langsigtede løsninger til gavn for borgerne.

Og af det fremgår også, at vi ikke kan stemme for den vedtagelse, der er foreslået af Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes, at det tjener til fru Birthe Rønn Hornbechs ros, at hun erkender, at politiforliget ikke er godt nok, at man gerne havde set, at der blev tilført flere midler. At fru Birthe Rønn Hornbech og dermed også Venstre så måske er faldet lidt mere ned, end man var i valgkampen, i forhold til hvad man kunne ønske sig for politiet, er måske grundet, at man nu har overtaget regeringsmagten, men selvfølgelig også grundet, at man bakker forliget op, som fru Birthe Rønn Hornbech siger.

Det, som jeg vil stille fru Birthe Rønn Hornbech et spørgsmål om, er, hvorfor ikke Venstre og hvorfor ikke regeringen beder om at få genforhandlet politiforliget, for nu er der altså gået nogle år, siden forliget blev indgået. Man har indhøstet gode såvel som dårlige erfaringer, og man har jo altså også kunnet gøre sig den erfaring, at der ikke er sammenhæng mellem mål og midler, når det gælder politiets økonomiske ressourcer. Fru Birthe Rønn Hornbech var selv inde på overarbejdspekkel. Hvorfor kræver Venstre

ikke politiforliget genforhandlet i respekt for, at der er et forlig, men også i håb om, at forligspartierne rent faktisk kunne blive enige om at give politiet nogle bedre vilkår?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu løber politiforliget en stund endnu, og der er jo ingen, der kan afvise en genforhandling, og der er jo heller ingen, der kan afvise en genforhandling, uden at hr. Sjørnsen får det at vide. Desværre er hr. Sjørnsen jo ikke med, og det er måske det, der er hr. Sjørnsens problem, og det er måske derfor, forespørgslen er blevet stillet.

Men det er jo rigtigt, at når man er i regering, så har man den forpligtelse, at en finanslov skal hænge sammen, og det gør den altså med meget væsentlige indskrænkninger for en del af den offentlige sektor. Men ikke blot er politiet blevet friholdt, politiet får altså tilført de ekstra midler, som var aftalt, og vi har hørt ministeren sige, at der helt skal ske en friholdelse, så politiet uændret har de samme forhold efter EU-formandskabsmødet. Det er jo en undtagelse i forhold til så at sige hele resten af finanslovområdet, og længere kan vi altså ikke komme i øjeblikket. Vi agter at fastholde det skattestop.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil gerne sige, at jeg bestemt ikke synes, at det er noget problem, at Kristeligt Folkeparti ikke er med i politiforliget. Det turde jo fremgå også af det, jeg har sagt tidligere om vores syn på netop politiforliget, som det ser ud i dag. Jeg må selvfølgelig tage fru Birthe Rønn Hornbechs kommentarer til efterretning.

Skattestoppet presser regeringen, og det får også konsekvenser i forhold til, hvad man synes, man kan tillade sig at kræve i forhold til en genforhandling af politiforliget. Jeg synes, det er en skam, ikke mindst set i lyset af de meget rigtige betragtninger, fru Birthe Rønn Hornbech gjorde i sin ordførertale for lidt siden, hvor fru Birthe Rønn Hornbech meget rigtigt sagde, at det er vigtigt, at borgerne ikke bare kommer i kontakt med politiet, når de skal anholdes; at vi ikke bare ser på, hvordan vi får bekæmpet den organiserede og rå kriminalitet; at vi ser på det kriminalpræventive arbejde, på den tryghedsskabende indsats, som i virkeligheden måske er det mest afgørende på længere sigt også i forhold til at bevare et retssamfund som det danske.

Men jeg tager til efterretning, at Venstre ikke ønsker at kræve politiforliget genforhandlet – slet ikke fra talerstolen her, men jeg må indrømme, at mit indtryk nu også er, at man ikke over for forligspartierne i øvrigt har stillet det krav.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, det er jo rigtigt, at jeg med velberåd hu nævnte de overordnede opgaver, der er politiets, bl.a. forbrydelsefterforskning, opklaring, pådømmelse. Og der vil jo, som hr. Helge Adam Møller nævnte for lidt siden, blive fremsat forskellige forslag.

Kan jeg i dag få hr. Jann Sjursens og Kristeligt Folkepartis tilsagn om, at man vil stemme for de lovforslag? For det er jo også en del af den måde, vi tildeler politiet ressourcer på her i Folketinget. Kan jeg få det tilsagn fra hr. Jann Sjursen?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Nu er det jo ikke de konkrete lovforslag, vi diskuterer her, men jeg tror, at fru Birthe Rønn Hornbech godt ved, at Kristeligt Folkeparti er optaget af på forskellig vis at styrke politiets muligheder for at efterforske og også at bekæmpe kriminalitet. Vi har jo et beslutningsforslag til behandling senere i dag, der gælder it-kriminalitet i forhold til bekæmpelse af børnepornografi. Så svaret giver vist sig selv.

Jeg vil bare konstatere, at regeringen vælger at gå den vej. Der er nu muligheder for, at man gør det lidt bedre, men det er bestemt ikke sådan, at man kan sige, at der bliver tid til forandring for politiet for alvor, og det beklager jeg faktisk meget, netop fordi jeg mener, at fru Birthe Rønn Hornbech i sin ordførertale havde nogle væsentlige og rigtige betragtninger om politiopgaver, som måske ikke lige står højest på dagsordenen, når vi her i Folketinget diskuterer politiet.

Det er jo ikke hver dag, at vi har Bill Clinton på besøg eller der er EU-topmøde eller der sker så uhyggelige ting, som vi oplevede den 11. september. Det er den almindelige borger og den almindelige borgers retsbevidsthed og retssikkerhed, som også må være i centrum, og hvor politiets arbejdsvilkår faktisk er ret så afgørende.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi taler om år 1 for regeringen, en måned efter at regeringen er tiltrådt. Jeg har ikke afvist, hvad der sker næste år, det er det første.

Det andet er: Skulle vi nu ikke tale ærligt ud? De ekstra midler, politiet får i anledning af EU-formandskabsmødet – hvad går de bl.a. til? Teknologi, biler, andet materiel, som politiet kan bruge bagefter. Det er altså et løft. Det er ikke nok, hvis jeg kunne bestemme.

Men skulle vi ikke være enige om, sagt til hr. Jann Sjursen, at når Kristeligt Folkeparti stiller en forespørgsel om, hvad regeringen vil gøre for at styrke politiet, så er det også relevant at inddrage, hvad det er for en lovgivning, vi vedtager herinde, så politiet får bedre muligheder for at efterforske forbrydelserne? Det var derfor, jeg bad om et tilsagn fra hr. Jann Sjursen om de lovforslag, som er opført i lovkatologet. Hvad er hr. Jann Sjursens holdning til dem? Det falder ikke uden for den forespørgsel, sådan som jeg har opfattet det.

Formanden:

Hr. Per Kaalund som ordfører.

Per Kaalund (S):

For Socialdemokratiet er det afgørende, at vi kan opfylde de berettigede krav og de berettigede ønsker, som befolkningen har til, at Danmark har et moderne og et effektivt politikorps.

Politistyrken, som vi har i dag, har rent faktisk aldrig været større, og tilsvarende er anklagemyndigheden også gennem de seneste par år blevet væsentligt styrket.

Vi baserer os på flerårsaftalen, der blev indgået i 1999, som skal virke i årene 2000 til og med 2003, og disse aftaler tilførte jo politiet tiltrængt økonomisk styrkelse, op imod 2,5 mia. kr. pr. år, og det har skabt grundlag for en større omstillingsproces.

Formålet med disse tilførsler af økonomiske midler og denne omstilling var selvfølgelig at øge befolkningens tryghed og styrke politiets forebyggende indsats. Tilsvarende var det meningen, at politiets synlighed skulle øges, opgaverne skulle løses tættere på og i dialog med borgerne, bl.a. ved øget patruljering med flere nærpolitistationer. Endelig skulle der ske en oprioritering af de internationale politiopgaver, herunder bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og bekæmpelse af it-kriminalitet, og tilsvarende skulle bekæmpelsen af vold og ban-

dekriminalitet styrkes. Der er udarbejdet en såkaldt udmøntningsplan – jeg tror, der er nogle og tredive punkter.

Selv om det i sagens natur er vanskeligt at måle politiets produktivitet og effektivitet set i forhold til de ressourcer, der bliver afsat, så mener jeg, at Rigspolitiets virksomhedsberetning, årsberetning, plus en række statistikker giver et ganske godt billede af politiets arbejde. Der er kommet betydelig mere gennemsigtighed i, hvad politiet rent faktisk foretager sig, og det viser sig også, at langt de fleste intentioner i politiforliget er nået eller er godt i gang med at blive nået.

En enkelt undtagelse er der selvfølgelig, og det er bl.a. den såkaldte udetid, dvs. patruljering, kørsel, gående, osv. Den er desværre dalet i år 2000. Jeg ved ikke, hvordan det ser ud i 2001. Den skulle være øget med 10 pct., men Rigspolitietschefen er opmærksom på dette forhold og har også indskærpet, at der skal ske en styrkelse på disse områder. Det er vigtigt med synlighed og med tryghedsskabende ting, og det er bl.a. udetiden for politiet medvirkende til.

Et andet punkt, som har givet væsentlig mere, må vi sige, end forudsat, er den automatiske hastighedskontrol, som er indført forsøgs-mæssigt i seks politikredse. Det har givet over 100.000 flere fartbøder, og det er selvfølgelig godt for penge-kassen, men måske skidt for dem, der overtræder.

Med hensyn til fremtiden i øvrigt vil jeg sige, at de nye opgaver, som kommer til, vil vi se på om er ekstraordinære opgaver. Vi har medvirket til at give flere penge til terrorbekæmpelsen, herunder styrkelse af PET, og vi har været med til at give flere penge til, havde jeg nær sagt, EU-topmødet og de foranstaltninger, der skal til der. Vi tror også, at de internationale opgaver i årene fremover vil stille øgede krav, og det må vi i givet fald så se på i forbindelse med et kommende forlig, forhåbentlig, på området.

Jeg vil i øvrigt gerne benytte lejligheden til at takke ministeren for de pæne ord om politiforliget og det samarbejde, der var også i den foregående regerings tid. Og jeg kan sige, at vi imødeser fra Socialdemokratiets side fortsat et godt samarbejde omkring politiopgaverne, og vi støtter os fortsat på det forlig, der ligger, og vil dermed også markere, at vi stemmer imod Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Per Kaalund sagde, at Socialdemokratiet selvfølgelig var parat, når der var ekstraordinære opgaver, til at træde til og bevilge yderligere penge til politiet, og at man har været villig til det i forbindelse med bevillinger til PET omkring terrorvirksomhed, den 11. september, og at man også godt ville være med til at give flere penge til de opgaver, der melder sig i forbindelse med EU-topmødet.

Kl. 10.45

Mit spørgsmål til hr. Per Kaalund er, om ikke hr. Per Kaalund og Socialdemokratiet finder, at vi er i en ganske ekstraordinær situation nu, fordi politiet har den kæmpe overarbejds-pukkel, en overarbejds-pukkel, der pr. 19. oktober under den tidligere justitsminister blev gjort op til at være på 137.000 dage svarende til 610 årsværk.

Er det ikke en ekstraordinær situation, at i virkeligheden 610 årsværk skulle udgå af politistyrken den dag i dag, for at man kunne få afspadseret den overarbejds-pukkel, der er? Burde det ikke kalde på initiativer også fra Socialdemokratiet, så man i det mindste giver dem mulighed for at få udbetalt en sådan overarbejds-pukkel?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Ganske kort til hr. Jann Sjursens spørgsmål, om Socialdemokratiet vil kigge på den overarbejds-pukkel, som vi erkender ligger der osv.: Vi må se på, om der i givet fald kommer et forslag, men vi mener ikke, der foreligger en sådan ekstraordinær situation, at det skulle give anledning til det her. Lad os nu få forliget og den økonomi, der er omkring det, til at fungere.

Det viser sig jo også, at der er visse opgaver, som giver nogen aflastning også mandskabs-mæssigt, blandt andet er selskabstømmersagerne jo heldigvis ved at ebbe ud for politiet og giver dermed nogle øgede ressourcer bl.a. til kriminalpolitiet i den del af det. Der vil hele tiden ske plus/minus-bevægelser. Så vores intention er altså, at vi fastholder forliget, som det ligger.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er lidt utroligt, at hr. Per Kaalund på den måde kan bagatellisere den overarbejds-pukkel, som politiet har.

Et er den eventuelle økonomiske side af sagen, hvis man kunne – og jeg understreger kunne – udbetale en del af denne overarbejds-pukkel, i stedet for at der bliver afspadseret, men det er jo ikke nogen permanent løsning af de problemer, politiet har.

Noget andet er det arbejdsmiljø, som politiet må arbejde under, når feriedage bliver inddraget osv., fordi man hele tiden har den store pukkel, man skubber foran sig. Gør det overhovedet ikke noget indtryk på hr. Per Kaalund, hvilket arbejdsmiljø politifolkene i dag har på grund af de vilkår, der gives?

Det andet spørgsmål til hr. Per Kaalund er foranlediget af, at hr. Per Kaalund får det til at se ud, som om der nu ikke længere er så mange skatte- og selskabstømmersager osv., og så er der nok frigjort nogle flere ressourcer. Er det hr. Per Kaalunds og Socialdemokratiets generelle indtryk, at politiet har fået færre opgaver at løse de sidste år?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Per Kaalund, om det ikke set i lyset af, hvad der skete her i tirsdags, hvor store dele af uddannelsessystemet blev bombet sønder og sammen, hvor den miljøindsats, der er foretaget inden for de sidste 6-8 år, er blevet halveret, og hvor ulandsbistanden er banket ned, således at folk dør af sult rundt omkring, hvor man tidligere fra dansk side kunne hjælpe dem, burde være naturligt, at politiet under ingen omstændigheder får flere penge?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Jann Sjursen vil jeg sige, at hvis der er noget parti, der er opmærksom på arbejdsmiljø, så tror jeg, det er Socialdemokratiet. Jeg mener også, at vi i de debatter, der har været, og dem, der kommer i forbindelse med finansloven osv., vil få det emne og de beklagelige ændringer, der er på vej på hele det område, bl.a. via BST, op, så arbejdsmiljøet er vi helt opmærksomme på.

Aktuelt tror jeg ikke, at der er mulighed for at sætte det her til afspadsering i stor skala, når vi står lige over for hele EU-problematikken plus en række andre ting.

Til fru Anne Baastrup vil jeg gerne sige, at vi har selvfølgelig undret os lidt over, at der ikke fra regeringens side kom forslag om betydelige pengetilførsler til politiet refererende til de debatter og diskussioner, der har været i de foregå-

ende år om øgede ressourcer, men vi har da noteret os, at regeringen – om man kan sige – har overtaget udmøntningen af politiforliget på samme måde, som vi gjorde det.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er fuldt ud klar over, at Socialdemokratiet er meget optaget af arbejdsmiljø, men jeg må bare konkludere, at det gælder åbenbart ikke lige præcis politiets arbejdsmiljø.

Kl. 10.50

Det kan godt være, hr. Per Kaalund ikke ser en mulighed for, at det bliver meget forbedret før EU-topmødet. Det gør jeg sådan set desværre heller ikke. Det giver sig selv, at man ikke lige pludselig kan trylle en masse nye betjente ud af den blå luft. Det er jeg helt enig i.

Det er også derfor, vi siger, at så kunne man i det mindste som et plaster på såret – det er ikke mere end det – tage hul på spørgsmålet om, hvordan man eventuelt kunne udbetale nogle af de penge, som man kan sige politiet har til gode i form af tid, politiet har til gode i form af overarbejde.

Men jeg må konstatere, at Socialdemokratiet er ganske godt tilfreds med tingene, som de forløber. Det beklager jeg dybt, for jeg mener, at også arbejdsmiljøet i forhold til politiet er vigtigt, og hvis man også ser på sygefraværssstatistikken i de enkelte kredse, ser det faktisk ikke ganske godt ud. Det forstår jeg godt med de vilkår, der bydes vores politi i dag.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

I princippet er vi sådan set af den opfattelse, at overarbejde bør afspadseres og der bør gives muligheder for afspadsering. Jeg er sikker på, at det at afvikle det i form af udbetaling af penge vil karambolere alvorligt med regeringens skattestoppolitik.

Men om regeringen kommer på nogle tanker om det her, er vi villige til at se på det og i givet fald forhandle om det.

Per Dalgaard (DF):

Man kan som politiker og borger i dette land beklage, at det er nødvendigt at tage et emne som styrkelse af politiet op til debat. Det fortæller desværre lidt om udviklingen i landet. Udviklingen viser, at den fornemmelse af tryk, som borgerne har krav på, er mere svær at få øje på.

Jeg ved godt, at statistikkerne taler om et fald i kriminaliteten. Men hvad en sådan tolkning af statistikken ikke oplyser om er, at der er tale om, at det er den lette kriminalitet, der falder, mens den grove stiger. Det er netop den øgede grove voldskriminalitet, der gør folk utrygge. Det er denne utryghed, der gør, at Dansk Folkeparti varmt støtter et ønske om at styrke politiet.

Vi har i Danmark i de senere år oplevet et øget brug hos kriminelle elementer af grovere og grovere metoder. Vi oplever i de større byer hele områder, hvor selv politiet ikke mere tør komme, medmindre de kommer i flok. Vi oplever i disse områder en fuldstændig overlegen, arrogant, aggressiv holdning til politiet, hvor selv angreb på deres nærstationer og deres køretøjer hører til dagens uorden. Det er en aldeles uholdbar situation og noget, vi absolut ikke kan acceptere i Dansk Folkeparti.

Vi oplever også en stigende magtopbygning hos rockere, og også dér er der en stigende lige-gyldighed over for politiets henvisninger og tilstedeværelse. Selv når disse rockere finder det betimeligt at afspærre stærkt befærdede veje i større byer og forbyder folk at gå på besøg på kirkegårde, hvor de måtte have et ærinde, er politiet desværre ikke til stede. Politiet ønsker ikke at ankomme. I hvert fald ikke, når informationen om denne lovløshed kommer fra journalister.

I begge sådanne forhold har jeg oplevet, at folk er helt uforstående over for det skete og er meget utrygge. Og jeg kan kun tolke den begivenhed ud fra manglende ressourcer hos politiet eller måske dårlige erfaringer fra tidligere aktioner, hvor politiet har måttet bruge mere end verbal overtagelse for at kunne få oprettet lov og orden.

Efter sådanne aktioner har der altid været et hylekor af såkaldte humanister, der har stået på nakken af hinanden for at undersøge, om der har været udført den kriminelle handling, eller om den kriminelle ikke har fået et stød eller et skub. Det er måske årsagen til en vis uvilje hos politiet i sådanne sager.

Disse forhold og denne utryghed, folk i de tyndt befolkede områder allerede i dag oplever ved manglende politi, gør, at Dansk Folkeparti finder, at tanken om at sammenlægge politikredse er en dårlig idé. Vi tror ikke på den besparelse, der har været talt om ved tidligere lejligheder.

Vi finder det heller ikke relevant at tale om, at den øgede it-kriminalitet skulle betinge sådanne

sammenlægninger. En effektiv it-kriminalitetsefterforskning skal under alle omstændigheder lægges i ganske få centrale centre – måske kun ét.

Dansk Folkeparti ønsker at styrke politiet ved i første omgang at frigøre de politifolk, der sidder og laver administrativt kontorarbejde. Det kunne nemt gøres ved at ansætte ledigt HK-personale, som kunne udføre de job, som politiet i dag udfører. Er der derudover behov for en styrkelse, er vi villige til at se på det.

KL 10.55

Der har her fra talerstolen været talt om den store overarbejdsbukkel, og det har Kristeligt Folkeparti nævnt som værende 610 årsværk. De informationer, jeg har, taler om 800 årsværk, men det er sådan set lidt ligegyldigt i den sammenhæng. Det er i hvert fald en stor byrde, som jeg også mener vi bør gøre noget ved.

Vi vil være med til at arbejde for, at det polititiltag, der skal give en forøgelse af politistyrken, kan finde sted både til gavn for borgerne og til gavn for landets omdømme.

Helge Adam Møller (KF):

Se, hvis man vil elskes af sin nabo og af folk, som man tilfældigvis møder på gaden, så drejer det sig bare om at anskaffe sig en sort uniform, en knippel og et sæt håndjern, for samtlige målinger foretaget med års mellemrum viser, at politiet faktisk er den mest populære faggruppe af samtlige her i Danmark.

Det er sådan, at 8 ud af 10 danskere har meget stor tillid til politiet. Jeg er en af dem, og det er for øvrigt alle 16 i den konservative folketingsgruppe. Faktisk er der kun 3 pct. af befolkningen, som er direkte utilfredse med politiets indsats, og en stor del af dem er nok tyveknegte, voldsmænd og tilsvarende, og i virkeligheden kan man sige, at det ville være meget betænkeligt, hvis den lille gruppe kriminelle også var tilfreds med politiets indsats.

Som folketingsmedlem kan man i virkeligheden godt blive en lille smule misundelig, for der er faktisk kun to grupper i det danske samfund, som befolkningen har mindre tillid til end os 179, og det er brugtvognsforhandlere og journalister.

Se, når befolkningen har så stor tillid og tiltro til politiet, skal vi i Folketinget naturligvis også honorere denne tillid ved at give politiet gode arbejdsvilkår. Det mener jeg også et flertal i det Folketing har gjort.

Flertallet indbefatter også De Konservative, og vi har vedtaget et politiforlig for et par år si-

den, som giver politiet lidt mere mandskab og lidt flere penge. Men for mig er der selvfølgelig ikke tvivl om, at retssikkerheden og trygheden i det danske samfund kunne øges endnu et nøk, hvis politiet fik yderligere ressourcer til at løse deres hovedopgave, som selvfølgelig er at forebygge kriminalitet og fange forbryderne.

Derfor er det også godt, at et flertal i Folketinget for et par måneder siden gav 90 mio. kr. ekstra til særlige opgaver til politiet, og at politiet nu ved det tilsagn, som justitsministeren gav for lidt siden, får et varigt løft på 60 mio. kr.

Jeg noterede mig også med stor glæde og tilfredshed, at justitsministeren for en halv times tid siden sagde, at samtlige ekstra udgifter under EU-formandskabet til efteråret bliver kompenseret krone for krone eller rettere sagt million for million. Tak for det, justitsminister.

Se, der er altså to måder at give politiet bedre arbejdsvilkår, som vi konservative gerne vil:

Den ene er at give flere penge, og det er så gjort, godt nok i begrænset omfang, inden for de sidste par måneder. Den anden metode er at give politiet bedre arbejdsredskaber, og det gør regeringen, den nye regering, meget effektivt, meget målrettet med justitsministeren i spidsen.

Lad mig nævne et par forslag, som frigør masser af arbejdstimer og dermed politifolk til praktisk politiarbejde. Det er forslag, som bliver gennemført inden for de næste par måneder:

Vi får en ny lov om udeblivelsesdomme. Det betyder, at langt flere kriminelle, som groft og bevidst undlader at møde frem i retten, nu kan straffes allerede første gang. Det vil sige, at snesevis af politifolk, som sidder og spilder deres tid som vidner og skal møde gang på gang, fordi forbryderen ikke nåede frem, klarer det allerede første gang.

Vi får en langt bedre vidnebeskyttelse og i særlige tilfælde mulighed for anonym vidneførelse. Det betyder igen, at snesevis af kriminalfolk ikke skal anvende uanede mængder af timer på at opklare en forbyrdelse, fordi vidnerne ikke tør stå frem, de tør komme frem langt hurtigere nu.

Det betyder også, at vi eksempelvis får nogle skrappe sanktioner over for biltyve, så de ikke bliver straffet efter samme retsregler, som hvis de er cykeltyve. Der er jo ingen tvivl om, at tusindvis og atter tusindvis af biltyverier vil blive undgået og bliver undgået, og dermed kan meget overflødig politiarbejde undgås, hvis de unge 15-17-årige er klar over, at der allerede første gang, de stjæler en bil, falder brænde ned. Så

igen frigør vi masser af polititimer, og vi redder mange mennesker fra at blive dræbt eller kvæstet.

Kl. 11.00

Tiden er ved at løbe, kan jeg se, så lad mig slutte her. Det var bare tre af de syv-otte forslag, regeringen kommer med.

Til slut: Mit ønske for dansk politi er, at et flertal i Folketinget på disse og en lang række tilsvarende områder vil give politiet de arbejdsredskaber, der gør, at den flotte indsats, der ydes til daglig, kan blive endnu mere effektiv. Det vil nemlig være til gavn for alle i det danske samfund minus de kriminelle, og det har jeg det fint med.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes, at hr. Helge Adam Møller sagde mange rigtige ting i sin ordførertale, men jeg må sige, efter nu at have hørt både Venstres ordførertale og Det Konservative Folkepartis ordførertale, at så står politiforliget mere klippefast end nogen sinde. Vi har fået en ny regering, og vi har også fået et politiforlig, som altså så er blevet endnu mere fasttømret, end det var, det beklager jeg, men sådan er det.

Jeg vil gerne bede hr. Helge Adam Møller forholde sig til én konkret problemstilling, som han ikke var inde på i sin ordførertale, og det er spørgsmålet om politiets overarbejdspekkel.

Tror hr. Helge Adam Møller, at den forsvinder af sig selv – eller med de otte lovforslag, som regeringen agter at fremsætte? Og i givet fald han tror det, specielt hvad angår lovforslagene, så synes jeg godt, at jeg vil se et tal på helt præcist, hvor mange hundrede betjente de lovforslag vil frigive til, at man kan få afspadseret den overarbejdspekkel – det tror jeg nemlig ikke på.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Selvfølgelig vil de her forslag og de syv, jeg ikke nåede at nævne – inklusive det, at det bliver strafbart at flygte fra et fængsel, så politiet ikke skal anvende tusindvis og atter tusindvis af ekstra timer på at fange den forbryder, de én gang har fanget, og det har jo været situationen hidtil – betyde, at der bliver frigjort et antal timer til praktisk politiarbejde, og nogle af dem kan også anvendes til overarbejdspekkel. Men jeg vil da godt lige nævne for hr. Jann Sjursen, at der jo måned for måned for måned det sidste halve år

er sket en markant nedgang i overarbejdstimerne.

Det var jo sådan, at den 1. juli sidste år var der 834 årsværk, så faldt det under den gamle regering til 781, så faldt det til 735, og det sidste tal, vi har, er nede på 699. Det vil altså sige, at man har mindsket antallet af overarbejdstimer med knap 20 pct. på ½ år. Hvis den takt fortsætter, er overarbejdspuklen fuldstændig væk, inden politiforliget er slut.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det tror jeg nok er for meget at forvente. Vi skal også lige over et EU-topmøde og et EU-formandskab, så jeg tror desværre ikke, at det løses, for selv om politiet er blevet tildelt flere ressourcer som følge af EU-topmødet, giver det jo ikke i sig selv f.eks. flere betjente.

Men det, jeg gerne vil have hr. Helge Adam Møllers tilsagn om her i dag, er, at hr. Helge Adam Møller vil sikre sig, med hensyn til de lovforslag, regeringen fremsætter her i foråret, som vil frigøre de her mange hundrede betjente til andre arbejdsopgaver, at vi får gjort det op i timer og nøjagtige antal årsværk, sådan at vi ved, at vi rent faktisk kommer i en bedre situation end den, vi er i i dag. Jeg synes, at hr. Helge Adam Møller bør give tilsagn om her fra talerstolen i dag, at vi får sat de tal på.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det kan jeg garantere hr. Jann Sjursen for at jeg *ikke* vil give tilsagn om, for uagtet at der er masser af dygtige medarbejdere ovre i Justitsministeriet og i politiet, er det her umuligt at sige nøjagtigt. Men ethvert tænkende menneske – og det er hr. Jann Sjursen jo også – ved, at hvis der flygter 20 hårdtbelastede kriminelle færre hvert år, som man eksempelvis bruger et par hundrede timer på at fange, så giver det en markant nedgang. Anonyme vidner og bedre vidnebeskyttelse giver markant færre arbejdstimer for politiet. Så det giver altså noget, men om det på det enkelte forslag er 1.000 timer færre eller 2.000 timer, kan kun blive et skøn, det er umuligt at vide.

Hr. Jann Sjursen sagde, at nu kommer EU-topmødet til at koste en bunke ekstra overarbejdstimer. Ja, tusindvis og atter tusindvis. Det var også derfor, det var rart at høre fra justitsministeren, at de bliver kompenseret million for million for million. Så kommer der 10.000 ekstra

overarbejdstimer, bliver de altså betalt alle 10.000.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det ved jeg da udmærket, men det løser altså ikke problemerne med den overarbejdspukkel, vi har.

I forhold til at opgøre time for time og årsværk for årsværk, hvad de lovforslag, regeringen fremsætter her i foråret, vil betyde for politiet, fik jeg ikke noget tilsagn om dette, og det har jeg sådan set sympati for, for jeg deler sådan set hr. Helge Adam Møllers holdning om, at det næsten vil være for meget at kræve af Justitsministeriet og politiet i øvrigt at skulle gøre dét op.

Kl. 11.05

Men jeg må indrømme, at når jeg lidt provokerende bad om dette tilsagn, er det også, fordi jeg ikke over en dørtærskel tror på, at det giver den markante forbedring, som hr. Helge Adam Møller giver udtryk for. Og der må jeg bare konstatere, at vi ikke befinder os i den samme verden, når det gælder tro på det her spørgsmål. Jeg tror ikke, at hr. Helge Adam Møller får løst de problemer, som det erkendes at der er, med de forslag, som regeringen fremsætter her i foråret.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har på fornemmelsen, at det er sidste gang i denne omgang for mit vedkommende.

Men jeg har en enkelt kommentar til hr. Jann Sjursen, fordi jeg godt vil give et klart tilsagn på et andet område, både til hr. Jann Sjursen og til dansk politi, de mere end 10.000 politikvinder og -mænd, vi har: Vi har fået en ny regering, en ny regering med nogle helt andre holdninger på en række områder inden for retspolitik. Og vi vil være utrolig lydhøre over for gode forslag fra hr. Jann Sjursen og fra den enkelte politimand, der står med fødderne dybt begravet i kriminaliteten, hvad enten det er i Holstebro, Nakskov eller Næstved. Hvis de kan komme med nogle forslag, som inden for deres arbejdsområde betyder, at de har nogle overflødige byrder, overflødig papirusseri eller andet, og sige, at det her burde vi efter deres mening afskaffe, således at de kan komme ud og fange forbrydere, vil vi være utrolig lydhøre over for at gennemføre det – og jeg vil tro, at på mange af forslagene vil også hr. Jann Sjursen og Dansk Folkeparti.

Det er der en kæmpe vilje til. Så kom med forslagene. Vi lytter.

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil så tage hr. Helge Adam Møllers tråd op. For sagen er jo den, at i Rigspolitichefens udmøntningsplan har man allerede gjort en del af det, hr. Helge Adam Møller mener man nu først skal til.

Der er jo allerede i forbindelse med politiforliget kommet en hensigtserklæring, der går på, at der skal frigøres politipersonale, således at HK-personalet i højere grad skal kunne overtage HK-arbejde, som politiet hidtil har lavet.

Og hvis man ser på udmøntningsplanen side 16, fremgår det, at i 2000 var der 20 årsværk fra politiet, der blev frigjort, i 2001 var der 92, og i 2003 er vi så oppe på 180. Og jeg tror i og for sig, at Rigspolitichefen selv er i gang med det arbejde, som hr. Helge Adam Møller nu opfordrer alle politifolk til.

Et andet projekt, som også ligger i politiforliget, og som vi fra SF's side finder er uhyre vigtigt, er seniorprojektet, fleksjob m.v. Der kan vi jo regne med, at man, når politiforliget er slut, har frigjort i størrelsesordenen 800 ekstra politifolks arbejde.

Sagen er, at politiforliget i vores øjne er et meget favorabelt forlig, når man ser det i sammenhæng med den finanslov, der i øvrigt er præsenteret og skal behandles i morgen. Det forekommer mig meget besynderligt, at Kristeligt Folkeparti, i stedet for at holde fast ved bordet, dengang Kristeligt Folkeparti kunne, og være med til at deltage i udmøntningen af politiforliget, af uransagelige grunde – og jeg kan stadig væk ikke huske hvorfor – forlod forligsbordet. Så havde Kristeligt Folkeparti jo haft indflydelse på udmøntningen af det.

Jeg forstår ikke, at Kristeligt Folkeparti i dag fastholder en forespørgselsdebat, når man tænker på, hvilke brutale nedskæringer der sker bl.a. på uddannelsesområdet. Det er rigtigt, hvad hr. Helge Adam Møller siger, at forebyggelse også er en del af politiets arbejdsopgaver. Men den allerbedste forebyggelse for ungdomskriminalitet er at give de unge en uddannelse.

Det, regeringen jo lægger op til nu, er at fjerne eller skære ned på de uddannelses tilbud, der er til unge, som ikke passer ind i systemet. Det er systemet, der går over mennesket, når det drejer sig om regeringens uddannelsespolitik. Dét synes jeg, at Kristeligt Folkeparti hellere skulle have rejst en forespørgselsdebat.

Forebyggelse af kriminalitet er uhyre vigtigt. Politiet havde en lang række projekter tidligere,

hvor man via en fælles indsats med socialforvaltningerne kunne komme langt.

Et projekt, som jeg er meget, meget ked af er røget – jeg håber, at den nuværende justitsminister vil kigge på det – er et projekt, der var i Tingbjerg, hvor nogle politifolk også blev kontaktpersoner for nogle unge uregerlige. De unge uregerlige har nu en læreplads, de har intet kriminelt lavet siden.

Kl. 11.10

Nogle af de eksempler burde man i højere grad tage fat om, men det forudsætter, at der er nogle uddannelses tilbud til de her unge. Der synes jeg, at Kristeligt Folkeparti går helt fejl i byen, når man tænker på, at ud over politiforliget, hvor politiet stort set fik det, Politiforbundet bad os om, inden forligsforhandlingerne startede, har man taget højde for EU-topmødet og de øvrige udgifter, der er forbundet med terrorkriminaliteten. Så jeg forstår simpelt hen ikke, at Kristeligt Folkeparti, set i lyset af den her finanslov, der skal behandles i morgen, fastholder den her forespørgselsdebat.

Vi stemmer imod Kristeligt Folkepartis forslag.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Fru Anne Baastrup, hør efter!

Vi har rejst den her forespørgselsdebat, før finanslovforslaget blev fremsat, og uanset at vi nu kender finanslovforslaget, fastholder vi selvfølgelig en forespørgselsdebat, som handler om lige præcis politiets arbejdsvilkår.

Jeg er ikke uenig i, at man skal se tingene i sammenhæng, selvfølgelig skal man det. Og uddannelses tilbud, samarbejde med eller brobyggeri til sociale myndigheder osv. er selvfølgelig enormt vigtigt for politiets arbejde, men nu kan vi jo altså ikke lige gennemgå hele verdenssituationen her i dag, og vi skal såmænd nok få diskuteret uddannelse osv. i morgen. Jeg deler mange af de synspunkter, som fru Anne Baastrup allerede har givet udtryk for her i debatten i dag.

Men når vi netop taler om det tryghedsskabende og forebyggende arbejde, er det jo det, der netop bliver nedprioriteret på grund af mange andre opgaver, som politiet skal løse, som er mere højprofilerede end lige præcis det, som ikke er så synligt endda. Det burde også bekymre fru Anne Baastrup.

Og når nu Politiforbundet skal være sandhedsvidne for, at det indgæde politiforlig er

godt – eller var godt, da man indgik det – må jeg bede fru Anne Baastrup se til, hvad Politiforbundet så siger i dag om konsekvenserne af det. Det er bestemt ikke det samme.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Der har været talt meget om nye signaler fra den nye regerings side af hr. Helge Adam Møller. Og jeg tror egentlig også, at det måske vil være sundt for politiledelsen i nogle tilfælde at tænke nye tanker og få nye signaler ind.

Det handler også om prioriteringen af politiets arbejde. Jeg er bekendt med folk, som bl.a. er noget indignerede over, at når man anmelder tyveri af f.eks. mobiltelefoner fra sin bil, bliver det afvist, mens et manglende hundetegn får stor opmærksomhed.

Ligeledes finder jeg det også besynderligt, at man i forhold til andre væsentlige opgaver har tid til at ligge på lur bag vogne og buske for at se, om nogle kører 57 km/t. dér, hvor man må køre 50 km/t.

Jeg kunne måske spørge fru Anne Baastrup, om ikke det også er noget, der indgår i SF's overvejelser, at en omprioritering vil være noget, der kunne frigøre ressourcer.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Til forskel fra Dansk Folkeparti har SF stor respekt for politiets egen evne til at prioritere.

Så til hr. Jann Sjursen: Sagen er den, at politiforliget ikke er udmøntet tilstrækkeligt endnu. Der er i udmøntningsplanen en liste over, hvornår man regner med, at man får flere årsværk. Hvis det er sådan, at man intensiverer det, kan man alene på den baggrund få x antal hundrede årsværk ud af det.

Politiforbundet har nu tilkendegivet, at de synes, det er en dårlig idé, men jeg kan ikke forestille mig, at der er et fagforbund, der med respekt for sig selv ikke konstant arbejder på at forbedre forholdene for sine ansatte. Og det er jo også åbenbart, at de har en stor overarbejdsproblematik, men man har nu – som hr. Helge Adam Møller beskrev det – på ½ år nedsat overarbejdsproblematikken med 20 pct. Det synes jeg hr. Jann Sjursen skulle tage alvorligt.

Der sker utrolig mange ting nu. Der er en omlægning i teknologien, der er en omlægning i de arbejdsopgaver, politiet skal foretage. Det tager tid, og det er besværligt, og det er en stor personalegruppe, der skal begynde at arbejde på en

anden måde. Så kommer der konflikter. Ingen tvivl om det.

Men det vidste vi jo også godt, da vi startede med politiforliget, og det har vi jo også i øvrigt kunnet se inden for de sidste par år. Det er mit indtryk, at teknologien fungerer bedre, det er mit indtryk, at man rundtomkring på stationerne er kommet over de begyndervanskeligheder. Når vi er kommet over EU-topmødet og man i øvrigt har fået udmøntet 2002-forøgelsen af årsværk via de andre projekter, så tror jeg i virkeligheden, at det nok skal gå alt sammen.

Kl. 11.15

Politik er vanskeligt, men vi prioriterer altså de unges uddannelse højere. Vi prioriterer ulandsbistanden højere, og vi prioriterer generelt miljøet højere, end at vi konkret vil gå ind og lægge ekstra penge oven i politiets ressourcer ud over dem, de har fået, sammenlignet med de massive nedskæringer, der sker alle mulige andre steder.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Bare for at det indtryk ikke skal stå tilbage, at Kristeligt Folkeparti ikke prioriterer ulandsbistand osv., osv., vil jeg henstille til, at fru Anne Baastrup orienterer sig om, hvad vi rent faktisk mener om regeringens finanslovsforslag, ved at læse vores finanslovsudspil fra i går. Så tror jeg ikke, at fru Anne Baastrup vil bruge den samme argumentation. Lad det nu være.

Det, som jeg synes er ærgerligt, som det er nu – for jeg tror, at Kristeligt Folkeparti og SF langt hen ad vejen er enige – er, at der ikke er nok tid til nogle af de helt basale, grundlæggende opgaver. Så kan man tro – der er fru Anne Baastrup meget stærk i troen – at det bliver bedre, når vi kommer over topmøderne, og når vi kommer længere hen i udmøntningsperioden osv. O.k., men jeg deler ikke den samme tro i det her tilfælde. Det er jo dér, vandene så selvfølgelig skiller.

Men jeg synes, det er ærgerligt, fordi vi fælles har ambitioner på det område, der hedder forebyggende og tryghedsskabende indsats, ikke mindst over for vores børn og unge.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil gentage det, som er grundlaget for i hvert fald SF's politik: Politik er prioritering.

Kristeligt Folkeparti har valgt at støtte regeringen. Regeringens store mål er nedsættelse af

skatten, eller et stop for skatten for dem, der tjener rigtig mange penge. Den prioritering har SF ikke. SF vil hellere sikre uddannelse til de unge og via det arbejde også forebygge. Men den diskussion kan vi tage i morgen.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Der er sagt mange pæne ting om politiet i denne debat, og der er også sagt mange pæne ting om det politiforlig, som blev indgået for et par år siden mellem en del partier her i Folketinget.

Jeg synes, det er trygt og godt at kunne konstatere, at det politiforlig det står. Parterne er stadig væk forpligtede af det og vil stadig væk opfylde de ønsker, som er udtrykt i politiforligets tekster. Det Radikale Venstre er også med i politiforliget, og vi er glade for, at den nye regering ligesom den gamle regering føler sig forpligtet af forligsteksten.

Der er allerede afsat yderligere penge i det forslag til finanslov, vi skal behandle i morgen, til politiets bekæmpelse af terrorvirksomhed og til de yderligere opgaver, som EU-formandskabet pålægger politiet i sidste halvdel af år 2002. Det er sket, på trods af at der i øvrigt er mange nedskæringer i de offentlige ydelser og i de offentlige organisationer i denne her finanslov. Derfor må man sige, at politiet er favorabelt behandlet, når man ser det sammenlignet med de øvrige områder i vores offentlige liv.

Det må man konstatere, og derfor ville det være urimeligt, hvis man yderligere tilførte politiet penge, når de faktisk i forvejen er stillet sådan, at de har fået tilført ekstra ydelser, og de har også fået at vide, at deres effektiviseringsgevinster forbliver hos dem selv. De kan altså bruge dem efter deres egne planlægninger.

Jeg syntes, det var rart at høre, at justitsministeren sagde, at det er vigtigt for politiet at have lange sigtelinjer. Det tror jeg også er vigtigt at holde fast i. Og hvis det skulle være sådan, at den nye regering er interesseret i at forlænge politiforliget med de hidtidige forligspartnere, stiller Det Radikale Venstre sig gerne til rådighed for en fornyet forhandling.

Jeg tror, det er vigtigt, at et område som politiet ikke bliver genstand for årlige slagsmål ved finanslovforhandlingerne om, hvorvidt man nu kan skaffe mere eller mindre pludselig opstået dækning for behov i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Lange sigtelinjer og mulighed

for ro på området tror jeg er utrolig vigtigt for en organisation som politiet. Derfor skal der fra os lyde alle mulige tilsagn om at prøve at fortsætte politiforligets gode takter.

I forbindelse med al den ros, der er givet til politiet, om, hvor godt de fungerer, og hvor udmærkede de er, vil jeg godt tilføje en enkelt ros, som ikke har været nævnt endnu. Det forekommer mig, at politiet inden for de senere år har tiltaget sig en ganske ny og moderne stil. En ledelsesstil, som vi ikke har set før, og som vi i hvert fald fra radikal side hilser meget velkommen.

Politikorpset er blevet meget mere åbent. De er blevet meget mere moderne, og de er også blevet meget mere frie, når de udtaler sig i forbindelse med opståede problemer i egne rækker. Hvis der er noget, der skal kritiseres, er politiledelsen selv den første til at sige: Her er noget, vi skal tage fat på.

Kl. 11.20

Politiet opfører sig ikke mere som en lukket stat i staten, som de gjorde tidligere. De har i høj grad vist sig at være en aktiv del af et moderne, åbent samfund. Den ros synes jeg også politiet skal have ved denne lejlighed.

Til sidst vil jeg blot sige, at i alle de roser, som vi uddeler til politiet her, og også i den ros til politiforliget, som justitsministeren gav i sin svar-tale, lyder det lidt hult, når man, samtidig med at man fastholder politiforligets gode takter, nedskærer midler til domstolene.

Domstolenes bevillinger bliver nedskåret kraftigt over en årrække. Det betyder jo, at de ønsker, man har om hurtigere afsoning, om længere straffe og større effektivitet i hele retssystemet, jo ikke gennemføres. Hvordan skal domstolene dømme hurtigere, hvis man skal gennemføre alt dette? Selv om politiet får flere penge, hjælper det jo ikke alt sammen, hvis domstolene er underbemandede og der kommer til at opstå flaskehalsproblemer i domstolssystemet på det område.

Jeg vil sige, at der har regeringens valglofter om skattestop anbragt dem selv i en spændetrøje, som kommer til at ødelægge de gode intentioner, der i øvrigt er i politiforliget.

Det forslag til vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti har fremsat, vil Det Radikale Venstre derfor stemme imod.

Line Barfod (EL):

Forespørgslen fra Kristeligt Folkeparti og forslaget til vedtagelse handler om, at politiet endnu en gang skal have bevilget flere ressourcer. Det

har politiet fået mange gange i de seneste år. Som det også er blevet sagt flere gange under debatten, er der givet flere bevillinger også til terrorbekæmpelse og i forbindelse med topmødet til efteråret. Så det er altså ikke, fordi der ikke fra et flertal i Folketinget er lydhørhed over for politiets gentagne ønsker.

Derimod kan det måske undre lidt, at man den ene gang efter den anden kan få øgede bevillinger, uden at der bliver fulgt særlig meget op på, hvordan bevillingerne bruges, herunder den overarbejdsbukkel, der gentagne gange er blevet givet bevillinger til at nedbringe, uden at det ser ud til, at de bevillinger har ført til det ønskede resultat.

Vi håber derfor, at det, man er i gang med omkring omstruktureringer af politiet, kan føre til, at man får set nærmere på, hvordan politiet organiserer arbejdet, og hvad der kan gøres for at effektivisere det, herunder også se nærmere på, hvordan der er fulgt op på den konsulentrapport, der blev lavet for nogle år siden, og som havde en række anbefalinger.

I den forbindelse kan det jo godt undre lidt, at den betænkning, der kommer fra Politikommissionen, og som en enig Politikommission med en række repræsentanter fra politiet har udarbejdet, er blevet skudt ned af Venstres ordfører, endnu inden betænkningen er afleveret til ministeren.

Vi håber, at regeringen vil tage sig tid til at læse anbefalingerne fra Politikommissionen og se på, om man ikke via de anbefalinger kunne være med til at udnytte ressourcerne hos politiet bedre, inden man bare afviser dem, og at man på den måde får en bedre ressourceanvendelse hos politiet i stedet for bare hele tiden at bevilge nye ressourcer til de samme formål.

Som også fru Anne Baastrup har været inde på, kan det godt undre lidt, at Kristeligt Folkeparti er så bekymret for politiet, når man ser på alle de andre steder i den offentlige forvaltning, hvor man også har store problemer med overarbejde, arbejdsbukler osv., og de mange steder, hvor der skæres ned.

Hvis man bare ser på beslægtede områder, som fru Elisabeth Arnold var inde på, bliver der i finansloven skåret på domstolene. Fængselspersonalet har adskillige gange gjort opmærksom på de meget store problemer, de har, og det elendige arbejdsmiljø, de har, og de kan simpelt hen ikke besætte ledige stillinger, fordi arbejdsvilkårene er så kraftigt forringede. Men her er der åbenbart ikke fra Kristeligt Folkepartis side

den store lydhørhed over for behovet for flere penge.

Tilsvarende på andre områder i den offentlige forvaltning er der også mange grupper, der har store problemer med arbejdsmiljø, overarbejde osv. De har behov for øgede ressourcer, uden at det åbenbart giver anledning til forespørgselsdebatter.

Fra Enhedslistens side mener vi, at der er langt mere behov for øgede bevillinger til det forebyggende arbejde, herunder f.eks. Det Kriminalpræventive Råd, som regeringen også lægger op til at spare på, og hele det boligsociale arbejde, der i høj grad er med til at forebygge kriminalitet, men som regeringen også vil spare på.

Vi mener, at der er behov for, at der kommer flere ansatte på en række områder. Hvis man f.eks. ansætter flere på stationerne, i busser og tog osv., kunne det være med til, at folk følte sig trygge, og samtidig kunne det også forbedre arbejdsmiljøet for dem, der er ansat i forvejen.

Kl. 11.25

Der er altså flere andre muligheder for at nå de samme resultater, uden at man giver øgede bevillinger til politiet, men ved at man forebygger, at folk kommer ud i kriminalitet. Det er som regel langt dyrere at behandle, når folk først er endt i kriminalitet og man så skal have dem ud af det igen bagefter. Så vi anbefaler, at man satser på forebyggelse i stedet, og vi kan derfor ikke stemme for Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Denne debat synes jeg først og fremmest har vist, at der heldigvis, og det er regeringen utrolig glad for, stadig væk er meget stor opbakning til det forlig, som er indgået, og som udløber i 2003.

Jeg synes, det bekræfter, at det arbejde, der blev gjort, da man lavede politiforliget, var af fremtidssikrende karakter, men det var også et forlig, som viste, at det var muligt at målrette og effektivisere og modernisere politiet i en fornuftig retning.

Jeg synes, at af de spørgsmål, der er blevet stillet, har det, som forslagsstilleren har brugt flest kræfter på, været hele diskussionen om en såkaldt overarbejdsbukkel. Med hensyn til det vil jeg gerne komme med et par faktuelle oplysninger til hr. Jann Sjursen.

Det samlede merarbejde har været stigende under politiaftaleperioden. Mængden af tilgodehavende frihed pr. 1. september var 781 års-

værk. Jeg spurgte Rigspolitichefen, og det er Rigspolitichefens mål, at mængden af tilgodehavende frihed ikke må stige i aftaleperioden, og dette er som udgangspunkt meddelt landets politikredse.

Som følge af stigningen i politistyrkens tilgodehavende frihed har Rigspolitichefen derfor pålagt politikredse at begrænse den tilgodeværende frihed. Siden den 1. september 2001 er politiets samlede frihed faldet med over 80 årsværk, således at den ved udgangen af 2001 udgjorde 699 årsværk.

Rigspolitichefen har for få dage siden meddelt mig, at det fortsat er hans opfattelse, at dansk politi alt andet lige vil kunne leve op til den overordnede målsætning om, at den tilgodehavende frihed ikke må stige i aftaleperioden. Det er i den forbindelse selvsagt en forudsætning, at omkostningerne til politiets indsats i forbindelse med varetagelsen af det politimæssige beredskab under EU-formandskabet bliver bevilget særskilt.

Som jeg nævnte i mit indledende indlæg, er der på regeringens finanslovsforslag afsat en reserve til dækning heraf. Der vil ikke være økonomiske restriktioner for politiets varetagelse af denne store opgave.

Med andre ord er det, som Kristeligt Folkeparti her forsøger at gøre til et voldsomt stort problem, ikke et voldsomt stort problem. Faktisk er det lykkedes for politiet allerede nu at få knækket kurven og få nedbragt noget af den merarbejdspekkel, der er. Jeg synes faktisk, at det er glædeligt og godt, at også politiet viser, at man ved rationalisering og effektivisering kan være med til selv at nedbringe overarbejdspekkel.

Det andet, der har optaget nogle af ordførerne, har været hele spørgsmålet om: Gør vi nok for nærpolitiet? Gør vi nok for at bekæmpe volds- og bandekriminalitet? Det er jo noget af det, som vi i flerårsaftalen har lagt stor vægt på. Men jeg kan også glæde med at sige, at når det gælder nærpolitiet, forventes der ved udgangen af 2001 at have været dimensioneret, hvad der svarer til ca. 1.125 årsværk. Kravet i flerårsaftalen var faktisk 1.046 årsværk. Så her er der tale om et større antal årsværk.

For volds- og bandekriminalitet vil det være styrket med ca. 90 årsværk i forhold til niveauet i 2000 og det på trods af, at flerårsaftalen ikke forudsætter nogen nævneværdig styrkelse.

Så hvorom alting er – jeg tror også, at Dansk Folkepartis ordfører, hr. Per Dalgaard, var inde

på samme emne – er der også her tale om en markant forbedring i forhold til det, som flerårsaftalen lagde op til. Med andre ord ser det ikke så skidt ud, og det synes jeg faktisk er dejligt at få bekræftet.

En af de ting, som blandt andre hr. Per Dalgaard, men også fru Anne Baastrup var inde på, er den her problemstilling om, hvorvidt politiet bruger sin tid ved skrivebordene eller ude blandt borgerne til at skabe tryghed. Der er det jo ganske korrekt, som fru Anne Baastrup sagde, at vi jo som en del af aftalen har forsøgt at frigøre polititjenestemænd fra administrative opgaver.

I 2000 blev målet fuldt nået, og vi forventer, at man i aftaleperioden skal arbejde hen imod, at man frigør 184 polititjenestemænd fra administrativt arbejde. Så også her forsøger man at målrette politiets arbejde mod det tryghedsskabende.

Kl. 11.30

Alt i alt synes jeg, at debatten har vist og bekræftet, at den aftale, der er indgået om politiet, er en god aftale, men den har også vist nødvendigheden af, at man har måttet afsætte yderligere midler ikke mindst til EU-formandskabet, så politiet ikke bliver yderligere belastet af, at vi har denne store opgave foran os. Og jeg er meget glad for den tilslutning, jeg har hørt meget bredt fra Folketinget til, at vi fører den linje videre. Så jeg takker for debatten.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne i debatten og måske ikke mindst til de gæve kvindelige ordførere, som vitterlig har forsøgt at udfordre mig under debatten.

Jeg vil sige, at der er en ting, jeg er glad for ved selve debatten, og det er, at tilliden til politiet i Folketinget er stor, og jeg vil også sige, at den er forståelig. Vi kan så absolut være det politi, vi har i dag, mere end bekendt.

Dér, hvor vandene skiller, er, når vi skal vurdere, hvor ansvaret for politiets ressourcer er, og hvor vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke mener, at vi i Folketinget og regeringen kan være vores indsats bekendt. Det er dér, vandene skiller.

Efter vores opfattelse er der på trods af merbevillinger i forbindelse med terrorbekæmpelse og i forbindelse med det forestående danske EU-formandskab ikke sammenhæng mellem mål og midler, når det gælder politiforliget, og vi tror ikke, at den fremtidige lovgivning, som rege-

ringspartierne støtter sig til, stort vil afhjælpe de problemer, der er i dag, og som mest er synliggjort i form af den kæmpe overarbejds-pukkel, som politiet skubber foran sig.

Enhedslisten og SF har i debatten sagt, at det var lidt underligt, at Kristeligt Folkeparti specielt var bekymret over politiets arbejdsvilkår; der kunne være mange andre områder, hvor man kunne være bekymret. Ja, det kan man jo, det er let nok at blive bekymret. På mange måder er der bestemt også noget at tænke over i forhold til det finanslovsforslag, som regeringen har lagt frem.

Men når vi i en del tid også før regeringsskiftet og før valget har været bekymret specielt for politiet, ja, så er det jo, fordi det ikke bare er et spørgsmål om at opretholde lov og orden; det er også et spørgsmål om, at vi tillægger politiet enorm stor betydning i forhold til vores børn og unge, i forhold til det forebyggende og tryghedsskabende arbejde, som er en del og en væsentlig del af politiets arbejde, det kriminalpræventive arbejde. Derfor er det særlig bekymrende, når politiet ikke lige præcis har tid til den slags opgaver.

Så må vi sige, at når vi ikke har stillet forespørgsler på en lang række andre områder – vi har dog stillet nogle, skal jeg sige, også i denne folketingssamling – er det jo, fordi vi ved, at der er en hel del andre partier her i Folketinget, der også er meget gode til at stille bekymrede forespørgsler, så vi skal såmænd nok også få lejlighed til at udtrykke vores bekymring på andre områder siden hen i folketingssamlingen.

Jeg er i øvrigt meget enig i det, som fru Line Barfod var inde på i debatten. Det var et godt aspekt, synes jeg i øvrigt, at sige, at det forebyggende arbejde, det tryghedsskabende arbejde er det selvfølgelig ikke kun politiet der forestår; det er også et spørgsmål om, hvor meget personale der er i vores tog, i vores busser osv. Det synes jeg absolut også er et væsentligt aspekt at inddrage i debatten.

Justitsministeren konkluderede for lidt siden, at politiforliget står fast. Det er et godt forlig, det er fremtidssikret, det sikrer et moderne politi, osv. Og selvfølgelig er der gode perspektiver, det sagde jeg også i indledningen til debatten om politiforliget, og mange intentioner er rigtige, også set med Kristeligt Folkepartis øjne. Men jeg må stadig væk have lov at undre mig over regeringens besvarelse af denne forespørgsel og

den enorme glæde over det fantastiske politiforlig, når man tænker på, hvad regeringspartierne sagde før folketingsvalget.

Og jeg må beklage, at sloganet »Tid til forandring«, som Venstre brugte så flittigt i valgkampen, ikke gælder over en dørtærskel, når det gælder politiet. Her er alt – også politiforliget – ved det gamle. Det beklager jeg dybt, men det er kendsgerningen efter denne debat, og jeg kan sige, at det er jo ganske paradoksalt, at debatten her, som vi har rejst i forhåbning om, at den nye regering ville gribe tingene anderledes an end den gamle, i virkeligheden har cementeret politiforliget, har bragt forligspartierne nærmere hinanden, end de nogen sinde har været. Det er egentlig denne debats paradoks.

Jeg synes også, det er et paradoks, at justitsministeren i dag her gør de 699 årsværk, som politiet havde som afspadseringspukkel ultimo 2000, til sådan noget, man klarer hen over forligsperioden, og det har man Rigspolitechefens ord for. Jeg synes, det er et voldsomt problem for politiet og for dets arbejdsvilkår.

Kl. 11.35

Jeg vil godt her ved afslutningen sige tak til Dansk Folkeparti, specielt fordi de også har accepteret Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse og gået med på den. Hr. Per Dalgaard synes jeg også havde rigtige betragtninger i relation til, at politiet også skulle lattes i forhold til de administrative opgaver, som de har i dag. Der kunne man også nå videre, tror jeg, end det, som er med i udmøntningsplanen for politiforliget.

Så en særlig tak her ved afslutningen til Dansk Folkeparti for støtten til det forslag, som vi har fremsat fra Kristeligt Folkeparti side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Jann Sjørnsen (KRF) og Per Dalgaard (DF) (se foran) forkastedes, idet 17 (DF og KRF) stemte for, 100 (V, S, KF, SF, RV og EL) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 35: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige. (Gennemførelse af FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001) samt øvrige initiativer til bekæmpelse af terrorisme m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 13/12 2001).

Formanden:

Jeg skal efter ønske fastsætte en taletid på indtil 10 minutter for ordførere i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Den 11. september blev hele verden rystet. Det var et angreb på vor sikkerhed og frihed, og når friheden og sikkerheden rystes, har man både som politiker og som samfundsborger pligt til at se på, om der er noget, man har overset, noget, der skal gøres bedre i lovgivningen.

Det var derfor naturligt, at både regeringen og Folketingets partier kiggede på lovgivningen om konventionerne og beredskabsplanerne. Derfor bad Venstre også allerede kort tid efter den 11. september den daværende regering om at gå straffeloven og udlændingeloven efter.

Danmark må værge sig så godt, som det er muligt, for at vi kan forblive et frit samfund. Terrorister skal kunne strafforfølges og idømmes lovens højeste straf. Danmark må aldrig blive særlig tiltrækkende for terrorister, fordi der var noget, vi havde forsømt at ændre i lovgivningen.

For nogle i Danmark gik det meget hurtigt med at erklære krig mod den store del af menneskeheden, der i større eller mindre grad beklender sig til verdensreligionen islam. Den generalisering og mistænkeliggørelse skal vi naturligvis tage afstand fra. Det skal ikke gå ud over de enkelte muslimer i Danmark. Terrorisme skal ikke besvares med ny forfølgelse af flere folkeslag.

Det er forbryderne, der skal jagtes med alle de midler, der er forenelige med vort retssyn.

Vi insisterer på, at de frihedsværdier, vi beklender os til, stadig skal være grundlæggende i vort land. Samvittighedsfrihed, religionsfrihed og ytringsfrihed er selvfølgelig og grundlæggende rettigheder for enhver, der opholder sig i Danmark.

Men det betyder også, at de, der kommer her til, ikke blot skal nyde godt af disse rettigheder, men ubønhørligt må affinde sig med, at andre har de samme rettigheder. Ingen skal under dække af asyl eller dække af religionsfrihed kunne overtræde Danmarks love. Så langt strækker friheden sig ikke.

Udgangspunktet i Danmark er de demokratiske værdier, og de værdier kommer under pres, når vi skal sikre os mod den modbydelige og brutale terrorisme, hvis grimme fjæs vi så den 11. september.

Opgaven er at forene frihed og sikkerhed. Det er et dilemma, og vi står dér over for et meget vanskeligt lovgivningsarbejde. Vi ønsker som liberalt parti på den ene side at beskytte personlige og samfundsmæssige værdier mod overgreb, og på den anden side vender vi os imod indgreb i frihedsrettighederne og vender os imod, at Danmark ender som et overvågningssamfund, hvor den lovlydige borger bestandig overvåges.

Kl. 11.40

Hvor balancepunktet ligger, beror altid på en politisk afgørelse – ikke blot i Danmark, men også i de fællesskaber, som vi er medlemmer af, EU og FN.

Derfor er de lovændringer, som justitsministeren har fremsat, og som til dels beror på de forslag, den tidligere justitsminister lagde frem til høring, også delvis en nødvendig følge af beslutninger, som vi har været med til at træffe i EU, og som er truffet i FN's Sikkerhedsråd.

Forslagene her kan opdeles i tre områder: ændring af straffeloven, af retsplejeloven og af udleveringsreglerne.

Vi mener i Venstre, at tiden er inde til klart i straffeloven at definere specielle terrorbestemmelser, og vi er enige i, at terrorbestemmelserne skal indeholde mulighed for straf på livstid.

Vi har naturligvis lyttet til den kritik, der har været af bestemmelsernes udformning, og vi vil da også godt diskutere, om der er en bedre måde at udforme bestemmelserne på, eller om bemærkningerne kan præciseres.

Men lovforslaget, som det ligger nu, er forbedret i lang tid, og det er set ud fra et retssikker-